

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ב תְּמוּזָה (הילולת רבי לוי יצחק

בנדר זי"ע):

סֵדֶר לְקוּפְטֵי פּוֹחֵרֵי הַיּוֹמִיּוֹת:

וְזֶהוּ בְּחִינַת (תהלים ק"י): "מִטָּה עֲזָבָה יִשְׁלַח ה' מִצִּיּוֹן רִדְדָה בְּקֶרֶב אִיְבֵיךָ". 'בְּקֶרֶב' דִּיקָא, בְּחִינַת: "מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל", כִּי מִטָּה עֵז, הֵינּוּ הַתְּפִלָּה שֶׁל הַבַּעַל־כַּח הַנ"ל, הִיא יוֹרֶדֶת בְּקֶרְבוֹ מִמָּשׁ, כִּי עַל־יְדָה הוּא מוֹצִיא וּמְקִיא עֲצָמוֹת חַיּוֹתוֹ מִמָּשׁ, מִקֶּרְבוֹ וּמִבְּטָנוּ, בְּחִינַת: "מִבְּטָנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל", כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (שם ע"ד): "אֶתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֲזָבָה יָם, שִׁבְרַת רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם". כִּי עַל־יְדֵי מִטָּה עֵז הַנ"ל, הוּא מְשַׁבֵּר רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם. הֵינּוּ הַסְטֵרָא־אֲחָרָא וְהַנְּחָשׁ, שֶׁהִיָּתָה יוֹנְקָת מִן הַרְחֻמָּנוֹת וְהַדְּעָת, שֶׁהִיא בְּחִינַת: "כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים", בְּחִינַת: "וְהַנְּחָשׁ הָיָה עָרוֹם", כַּנ"ל. וְעַל־יְדֵי מִטָּה עֵז הַנ"ל, הֵינּוּ הַתְּפִלָּה שֶׁל הַבַּעַל־כַּח בְּחִינַת פִּינְחָס, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מוֹצִיא קְדוּשַׁת הַדְּעָת וְהַתְּפִלוֹת שֶׁבִלְע וּמְשַׁבֵּר רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם כַּנ"ל. כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁל הַבַּעַל־כַּח, שֶׁהִיא בְּבְחִינַת דִּין, בְּבְחִינַת: "וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְּלֵל" – הִיא עוֹמֶדֶת בְּבֵית הַבְּלִיעָה שֶׁל הַנְּחָשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְכַרְח לְהַקְיָא וְלַהוֹצִיא הַכֹּל כַּנ"ל. וְזֶהוּ צְרוּף וַיַּפְּלֵל – רָאשֵׁי־תַבּוֹת: וְהַשִּׁלְף לְפָנַי פִּרְעָה יְהִי לְתַנִּין (שְׁמוֹת ז). כִּי צְרִיכִין לְהַשְׁלִיךְ מִטָּה עֵז, שֶׁהִיא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה הַנ"ל, לְהַתַּנִּין, בְּבְחִינַת: "וְהַשִּׁלְף לְפָנַי פִּרְעָה יְהִי לְתַנִּין". שֶׁמְשַׁלִּיכִין בְּכוֹנָה הַמִּטָּה עֵז לְפָנַי הַסְטֵרָא־אֲחָרָא, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לְהַתַּנִּין, הֵינּוּ כְּדִי שִׁיְבַלַּע הַתַּנִּין אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת. כִּי עַל־יְדֵי־זֶה מוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁבִלְע, כִּי הִיא עוֹמֶדֶת בְּבֵית הַבְּלִיעָה שֶׁלּוֹ כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת: "וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ" – מֵה שְׁמוּעָה שָׁמַע וּבָא; קָרִיעַת ים־סוּף וּמַלְחָמַת עַמְלֵק (וּבְחִימ קט"ז). כִּי עַמְלֵק טָמֵא אֶת יִשְׂרָאֵל בַּפָּנִים תֵּאָוֶת נְאוּף, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים כ"ה): "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדָרְךְ", בְּחִינַת מְקַרְה־לִּילָה, חֵם וְשָׁלוֹם, שָׁבָא עַל־יַדֵי בְּחִינַת עַמְלֵק. כִּי עַמְלֵק יוֹנֵק מִבְּחִינַת הַדְּעָת, בְּבְחִינַת (בַּמִּדְבָר כ"ד): "רֵאשִׁית גּוֹיִם עַמְלֵק", שְׁזֵה בְּחִינַת: "וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם" כַּנֶּ"ל, שְׁעַל־יַדֵי־זֶה בָּא, חֵם וְשָׁלוֹם, טָמֵאת הַתֵּאָוֶה הַזֹּאת כַּנֶּ"ל, וְזֵה בְּחִינַת מַלְחָמַת עַמְלֵק. וְהַתְּקוּן לָזֶה הוּא בְּחִינַת קָרִיעַת ים־סוּף, בְּחִינַת: "אֶתָּה פּוֹרַרְתָּ בְּעֶזְךָ יָם, שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם". הֵינּוּ בְּחִינַת מִטָּה עַז הַנֶּ"ל, שְׁעַל־יַדֵי־זֶה מוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ מִימֵי הַדְּעָת, שְׁבַלַע מִן הַקֶּדְשָׁה כַּנֶּ"ל. וְעַל־יַדֵי־זֶה: וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ, הֵינּוּ בְּחִינַת גְּרִים, כִּי עַל־יַדֵי מִטָּה עַז הַנֶּ"ל שֶׁהוּא בְּחִינַת קָרִיעַת ים־סוּף, בְּחִינַת 'אֶתָּה פּוֹרַרְתָּ בְּעֶזְךָ יָם וְכוּ', שֶׁהוּא מֵתְקַן וּמִכְנִיעַ מַלְחָמַת עַמְלֵק כַּנֶּ"ל, עַל־יַדֵי־זֶה נַעֲשִׂין גְּרִים, בְּחִינַת וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ. כִּי מוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ גַם עֲצָמוֹת חַיּוֹתוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּרִים כַּנֶּ"ל:

ד וְזֶה בְּחִינַת רְעָמִים. כִּי עַל־יַדֵי גְרִים שְׁנַעֲשִׂין עַל־יַדֵי מִטָּה עַז הַנֶּ"ל, עַל־יַדֵי שֶׁהַסְטָרָא־אֲחָרָא מְכַרְחַת לְהַחֲזִיר כָּל הַקֶּדְשָׁה שְׁבַלַעָה, עִם עֲצָמוֹת חַיּוֹתָה כַּנֶּ"ל, עַל־יַדֵי־זֶה נִתְרַבָּה וְנִתְגַּדַּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים צ"ו): "הָבוּ לָהּ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לָהּ כְּבוֹד וָעֹז". וְזֵה בְּחִינַת רְעָמִים, בְּבְחִינַת (שָׁם כ"ט): "אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים, ה' עַל מַיִם רַבִּים". 'מַיִם רַבִּים', זֶה בְּחִינַת מִימֵי הַדְּעָת, בְּחִינַת (ישַׁעְיָה י"א): "כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים", הֵינּוּ בְּחִינַת מִימֵי הַדְּעָת, שְׁיּוֹצֵאִין מִן הַסְטָרָא־אֲחָרָא וְחוֹזְרִין אֶל הַקֶּדְשָׁה, שְׁעַל־יַדֵי־זֶה נַעֲשִׂין גְּרִים, וְנִתְגַּדַּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת רְעָמִים, בְּחִינַת: "אֵל הַכְּבוֹד

הַרְעִים". כִּי הִרְעֵשׂ וְהִפְרִסוּם שְׁנַת־פָּרֶסֶם כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי הַגֵּרִים, זֶה בְּחִינַת רַעְמִים, שֶׁהֵם קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ (בְּרֻכּוֹת נ"ט): 'מֵאֵי רַעְמִים עָנְנִי דְשָׁפְכִי מֵיָא לְהַדְדִי'. 'עָנְנִי דְשָׁפְכִי מֵיָא', זֶה בְּחִינַת הַסְטֵרָא־אֲחָרָא, שֶׁהִיא בְּחִינַת (אֵיכָה ג'): "סִכַּת בְּעָנָן לָךְ מֵעַבֵּר תִּפְלָה". הֵינּוּ הַקְּלָפוֹת הַמְעַכְבִּים אֶת הַתִּפְלָה – בְּשַׁחֲזָרִים וְשׁוֹפְכִים מִיָּמֵי הַדַּעַת שְׁבָלְעוּ, זֶה בְּחִינַת: 'עָנְנִי דְשָׁפְכִי מֵיָא' וְאִז נִתְגַּלָּה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּבְחִינַת: "וְכָבוֹד ה' נִרְאָה בְּעָנָן" (שְׁמוֹת ט"ז), וְזֶהוּ בְּחִינַת רַעְמִים כַּנִּ"ל. וְעַל־כֵּן צְרוּף גֵּרִים הוּא רְאִשֵׁי־תְבוּת: "רַעַם גְּבוּרָתוֹ מִי יִתְבוּנָן" (אֵיזֵב כ"ו), כִּי גֵרִים הֵם בְּבְחִינַת רַעְמִים כַּנִּ"ל:

ה ועל-ידי הַתְּגַלּוֹת הַכְּבוֹד, עַל־יְדֵי־זֶה בָּא הַתְּפִשְׁטוֹת הַנְּבוּאָה. כִּי הַנְּבוּאָה בָּאָה מִבְּחִינַת שְׂרָשֵׁי נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁבָעִים נְפֹשׁ, בְּבְחִינַת (דְּבָרִים י'): "בְּשִׁבְעִים נְפֹשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ" – רְאִשֵׁי־תְבוּת נָבִיא. וְשֶׁרֶשׁ הַנִּפְשׁוֹת הוּא בְּחִינַת כְּבוֹד, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "בְּסֹדֶם אֵל תָּבֹא נְפֹשִׁי, וּבִקְהֶלֶם אֵל תִּתַּחַד כְּבֹדִי". וְעַל־כֵּן עַל־יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַכְּבוֹד שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׂרָשׁ הַנִּפְשׁוֹת, עַל־יְדֵי־זֶה בָּא הַתְּפִשְׁטוֹת הַנְּבוּאָה.

וזה בְּחִינַת (שְׁפָת צב): 'אֵין הַנְּבוּאָה שׁוֹרָה אֶלָּא עַל 'חֲכָם', 'גְּבוּר' וְ'עֲשִׂיר'; כִּי כָּל בְּחִינּוֹת אֱלֹהִים הֵם בְּבְחִינַת כְּבוֹד, שְׁמֵשׁ נִמְשָׁךְ הַנְּבוּאָה. חֲכָם – בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי ג'): "כְּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ". גְּבוּר – בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים כ"ד): "מִי זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד, ה' עֲזִוּוֹ וְגְבוּר". עֲשִׂיר – בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית ל"א): "וּמֵאֲשֶׁר לְאֲבִינוּ עָשָׂה אֶת כָּל הַכָּבוֹד הַזֶּה".

זֶה נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תד - אומר מזהרני"ת זצ"ל "עך אנני מקוזה שדך אהד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְזֶה בְּחִינַת (בְּרִכּוֹת ג): 'אוֹי לִי שֶׁהַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי, וְשָׂרַפְתִּי אֶת הַיְכָלִי, וְהַגְלִיתִי אֶת בְּנֵי לְבִין אֲמוֹת הָעוֹלָם'. 'הַחֲרַבְתִּי אֶת בֵּיתִי' - זֶה בְּחִינַת פְּגַם הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נ"ו): "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה". 'וְשָׂרַפְתִּי אֶת הַיְכָלִי' - זֶה בְּחִינַת פְּגַם הַכְּבוֹד, בְּחִינַת (תהלים כ"ט): "וּבַהֲיָכָלוֹ כָּלוּ אוֹמְרֵי כְבוֹד". 'וְהַגְלִיתִי אֶת בְּנֵי' - זֶה בְּחִינַת בְּטוּל הַנְּבוּאָה שֶׁבָּאָה מִנְּפֹשׁוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת: "בְּשִׁבְעִים נְפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם". כִּי גָלוּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת בְּטוּל הַנְּבוּאָה, שֶׁבָּאָה מִנְּפֹשׁוֹתָם כַּנֶּל:

וְזֶה בְּחִינַת רְפוּאָה, כִּי כָּל בְּחִינּוֹת הַנֶּל לֵהם בְּחִינַת רְפוּאָה. כִּי הַתְּגָלוֹת הַכְּבוֹד הַנֶּל זֶה בְּחִינַת זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ, בְּבְחִינַת (ישעיה ס): "וְכָבוֹד ה' עָלֶיךָ זָרַח"; וְעַל־יְדֵי זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ בָּא רְפוּאָה. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ (בְּבֹא פְתָרָא ט"ז): 'אֲדִילִי יוֹמָא אֲדִילִי קְצִירִי', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מלאכי ג): "וְזָרַחָה לָכֶם יְרֵאֵי שְׁמֵי שְׁמֵי שְׁמֵי צְדָקָה וּמְרִפָּא". כִּי רוּחַ־נְבוּאָה שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט עַל־יְדֵי הַתְּגָלוֹת הַכְּבוֹד, זֶה בְּחִינַת הַרְפוּאָה הַבָּאָה עַל־יְדֵי זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ, בְּבְחִינַת (משלי י"ח): "רוּחַ אִישׁ יְכַלְכֵּל מַחֲלֵהוּ". וְעַקְר הַתְּגָלוֹת הַכְּבוֹד הוּא עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה הַנֶּל, שֶׁעַל־יְדֵיהָ הָעֲנָנִים, שֶׁהֵם הַסְּטָרָא־אֲחָרָא וְהַקְּלָפוֹת, כָּלִים וְהוֹלְכִים, וְאֵז נַעֲשִׂין גְּרִים, וְנִתְגָּלָה הַכְּבוֹד כַּנֶּל.

סדר קצור לקווי מוהר"ן הי"ד

ד עקר התפלה הוא רחמים ותחנונים. ועקר הרחמים תלוי בדעת. וכשהסטרא אחרא יונקת מהרחמנות חם ושלום (שהיא מרחמת על האדם ברחמנות שלה לפרק על התורה ולעסוק רק בלמודי לשונות העמים כי על־ידיה יהיה לו פרנסה ברוח. או שעל־ידי רחמנות שלה מסיתה את האדם לעשות תורתו ארעי ומלאכתו קבע) אז נפגם הרחמנות ונעשה כעם ואכזריות

וְעַל-יְדֵי-זֶה נִקְטָן הַדַּעַת. וְאִז מִתְגַּבֵּר תַּאֲוַת נְאוּף חַם וְשָׁלוֹם. וְאִז הַתְּפִלָּה בְּבַחֲיַנַת דִּין (הַיְנוּ שֶׁהוּא מְכַרַח לְהַתְּפִיל מִצַּד הַדִּין וְאֵינָה רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים וְכְשֶׁעוֹמֵד לְהַתְּפִיל חָפִץ לְפָטֹר הַתְּפִלָּה מֵעָלָיו). וְאִז הַסְּטָרָא אַחֲרָא יוֹנֵקֶת מִהַתְּפִלָּה וּבוֹלְעַת אוֹתָהּ וְאִז צָרִיכִים בַּעַל כַּח גְּדוֹל שְׂיוּכַל לְהַתְּפִיל תְּפִלָּה בְּבַחֲיַנַת דִּין לַעֲשׂוֹת פְּלִלוֹת עִם קוֹנוֹ. וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא רוֹצֶה לְבָלַע גַּם הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, אֲךָ הַתְּפִלָּה הַזֹּאת שֶׁל הַבַּעַל-כַּח הַנַּ"ל עוֹמֶדֶת בְּבֵית הַבְּלִיעָה שֶׁלָּהּ וּמְכַרַחַת עַל-יְדֵי-זֶה לְהַקִּיא כָּל מַה שֶׁבָּלְעָה. וְגַם מוֹצִיא עַל-יְדֵי-זֶה גַּם עֲצָמוֹת חַיּוֹתָהּ מִמָּשׁ וּמִתְקַן הַכֹּל. וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשִׂין גְּרִים וְנִתְרַבֵּה וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ וְיִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְהַתְּפִשְׁטוֹת הַנְּבוֹאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְבָּרַר הַמְּדַמָּה, וְזוֹכִין לְאַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְהַשִּׁיר שְׂשִׁיתָעַר לְעֵתִיד. שְׂזֶה הוּא בְּחִינַת קוֹלוֹ שֶׁל הַמוֹכִיחַ הַרְאוּי, וְאִז הוּא מוֹסִיף וְנוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בְּהַנְּשָׁמוֹת עַל-יְדֵי תוֹכְחָתוֹ:

סֵדֶר יְמֵי מַלְחַמַת הַיּוֹמִי:

כּו בְּיוֹם חֲמִישִׁי הַשְּׂכַמְתִּי וְהַתְּפִלָּלְתִּי בְּבֵית אַכְסֵנְיָא שְׁלִי, וְלֹא הִלְכְּתִי לְמַקְוָה, וְלֹא הָיִיתִי עַל צִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ וְאִז בְּאוֹתוֹ הָעֵת לֹא הָיוּ עֲגָלוֹת מְצוּיּוֹת לְשִׁכַר בְּקַהֲלַת-קֹדֶשׁ אוֹמְאֵן פִּי בְּכָל יוֹם רְבִיעִי שָׁאַלְתִּי עַל עֲגָלוֹת וְהַשִּׁיבוּ לִי שֶׁקָּשָׁה לְמַצֵּא עֵתָה מִחַמַת קְלָקוּל הַדְּרָךְ, וְגַם כָּלָם נָסְעוּ עַל קוֹנְטֵרְקִטִין (לְחֵדֶשׁ הַרְשִׁיזוֹן) וְהָעוֹלָה עַל רוּחֵי הָיָה לְהַתְּעַכֵּב בְּאוֹמְאֵן עַל שִׁבְתִּי כִּי חֲקַרְתִּי בְּלִבִּי שְׂאֵנִי מְכַרַח לְהֵיוֹת מְתוֹן מְתוֹן הַרְבֵּה בְּנִסְיָעָה זֹאת, אֲבָל רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֵצַת ה' הִיא תְּקוּם וּבְבִקֹּר בְּגִמְרַת הַתְּפִלָּה עָלָה עַל דַּעַתִּי לְשִׁכַר עֲגָלָה לְטִירְאוּיָצֵעַ וְתַכְף צוּיְתִי לְר' מְנַדִּיל עִם עוֹד אִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ מֵאוֹמְאֵן שְׂיִלְכוּ מִיָּד וַיִּשְׁכְּרוּ עֲגָלָה לְטִירְאוּיָצֵעַ וְהָלְכוּ וְחָפְּשׁוּ וּמָצְאוּ בִּיגִיעָה קָצַת אֵיזָה עֲגָלָה

זֶה נִתֵּן וְלֹא יֵעָבֹר

ל'טו ז'צמ"ר מוהר"ת זצ"ל "צדק צדקו מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

שֶׁל נְכָרִי, וְהִבִּיאֹתָ לְבֵיתִי וְשִׁכַּרְתִּי אֹתָהּ בְּתוֹךְ כֶּךָ קָרְאוּ אוֹתִי לְסַעֲדָה לְבֵית רַבִּי יוֹנָה הַנְּזֹכֵר לְעִיל לְכָבוֹד הַמְּחַתְּנִים שֶׁבָּאוּ לְבֵיתוֹ לְהַשְׁתַּדֵּךְ עִמּוֹ וְהִלְכֹתִי לְשֵׁם אָנִי וְחֲבָרִי רַבִּי נִפְתָּלִי וְרַבִּי מִשָּׁה וַיִּשְׁבְּנוּ שָׁם יַחַד עִם רַבִּי יוֹנָה, וְהִתְנַצַּל אֶת עַצְמוֹ בְּעֵינַי הַמְּחַלְקֵת שֶׁבְּאוּמָאן, שְׂאִינוּ חֵיב בְּדַבָּר כָּלְלִי; וְזֶה הָיָה נִצְרָךְ לָנוּ מְאֹד וְנִתְעַכְבְּתִי שָׁם עַל הַסַּעֲדָה עַד שְׁתַּיִם אוֹ שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת אַחֵר חֲצוֹת הַיּוֹם, וְהֵייתִי סָבוּר, שֶׁכָּבֹר חֲזֹר הָעֵכּוֹ"ם לְגַדֵּל הָעֵכּוֹב אֲבָל כְּשֶׁבָּאתִי לְאַכְסֵנְיָא מְצֵאתִי עוֹמֵד עַדִּין וְנִסְעֵתִי תַכָּף עִמּוֹ לְטִירָאוּיָצֵעַ וְלִנְתִי בְּדַרְךְ:

בַּיּוֹם שֶׁשִּׁי בַּבֶּקֶר בְּהַשְׁכָּמָה רָצִיתִי לְהִתְפַּלֵּל שָׁם תְּפִלַּת שַׁחֲרִית אַחֵר כֶּךָ נִתִּישְׁבְּתִי וְנִסְעֵתִי לְטִירָאוּיָצֵעַ, וְהָיָה הַשָּׁעָה דְּחֹקָה קֶצֶת לְהִגִּיעַ לְשֵׁם לְזִמָּן תְּפִלָּה וְאַחֲרָנוּ זִמָּן הַתְּפִלָּה קֶצֶת, וּבָאוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְטִירָאוּיָצֵעַ בְּעֵת שֶׁנִּמְרוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ שֶׁל הַמַּגִּיד זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה וְתַכָּף כְּשֶׁרָאוּ אוֹתִי אֲנִישֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ יָצְאוּ לְקָרְאתִי בְּשִׂמְחָה רַבָּה כְּדַרְכָּם תָּמִיד, וְהוֹדִיעוּ לִי מִיָּד הֵנָּה כִּסָּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא מוֹכֵנֵת וְעוֹד מְעַט יָבִיאוּ תִינּוֹק לְמוֹל וּמְעַלְתּוֹ יְהִיָּה מוֹהֵל בְּיָדָיו וְנִתְמַלְּאתִי שִׂמְחָה שְׂזֻכִּיתִי לְמִצְוָה כְּזֹאת בְּשָׁעַת בִּיאָתִי מִיָּד וְתַכָּף וּמִיָּד הִנְחֹתִי טְלִית וְתַפְלִין וְכִבְדוֹ אוֹתִי בְּמִצְוֹת חֲתוּךְ, וּמִלְּתִי הִתִּינּוֹק בְּדַת וְעַל יְדֵי זֶה נִתֵּן שִׂמְחָה וְחִדּוּה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּלִבִּי, כִּי אָנִי הֵייתִי מְסַפֵּק כָּלְלִי אִם לְנִסְעַ לְפָה עַל שִׁבְתִּי, וְעַכְשָׁיו אָנִי רוֹאֶה כִּי דַרְכֵי נִכּוֹן מֵעַם הַשֵּׁם כִּי זְכִיתִי בְּדַרְךְ לְמִצְוָה כְּזֹאת, אֲשֶׁר לָאוּ בְּכָל פֶּעַם מִתְרַחֵשׁ לִי מִצְוָה כְּזֹאת בְּדַרְךְ וּבְפָרֵט שֶׁנְּזַכַּרְתִּי מִיָּד שִׂמְחָת מִלָּה יֵשׁ לָהּ אַחֲדוֹת וְשִׂיכוֹת וְקִשְׁר נִפְלָא עִם קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי אֲבָרְהָם אָבִינוּ עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם בְּעֵת שֶׁנִּצְטַוָּה עַל הַמִּלָּה, אֲזִי הִבְטִיחוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְרֵשֵׁת אֶרֶץ

יִשְׂרָאֵל לוֹ וּלְזֵרְעוֹ אַחֲרָיו כַּמּוֹבָא שָׁם (בְּרֵאשִׁית י"ז ט) "וְאַתָּה אֶת
 בְּרִיתִי תִשְׁמֹר וְנָתַתִּי לָךְ וּלְזֵרְעֶךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִידָה" וְכוּ' וְכַמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְכוּ' וּבְשִׁבִיל
 זֶה נִזְהָגִין לְזַמֵּר וְכָרוֹת בְּעֵת בְּרִית מִילָה וְעַל יְדֵי זֶה נִתְחַזְּקֵתִי
 וְהִתְפַּלֵּלְתִּי בְּשִׂמְחָה וּבְחֵיווֹת קִצָּת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר עַד כֹּה עֲזָרְנִי
 וְשָׁבַתְנוּ שָׁם בְּשִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ בְּבֵית יְדִידֵינוּ רַבִּי יִצְחָק חֲתָן הַמַּגִּיד,
 וְגַם הוֹדִיעוּ לִי שְׁגָם בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי יְהִי אֶת בְּרִית מִילָה אֲצֵל אֶחָד
 מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ שְׁנַת־קָרֵב בְּסִמּוּךְ וּבְלֵיל שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ שְׁמַחְנוּ וְרָקְדְנוּ
 בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אַחֲרַי כִּי הִלְכְנוּ עַל סְעֻדַת הַבֶּן זָכָר וּבְיוֹם
 שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ חֲזַרְתִּי וְאָמַרְתִּי הַתּוֹרָה הַמְתַּחֲלֵת מִי שִׁיּוּדַע מֵאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל שִׁטְעָם בְּאַמַּת טַעַם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָא סִימָן מ),
 וְנִתְעַכְבַּתִּי שָׁם בְּטִירָאוּיָצַע עַד יוֹם שְׁלִישֵׁי וְהֵייתִי סַנְדָק עַל
 הַבְּרִית מִילָה:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

לוֹ הַתְּחֵלֶת הַצְּדָקָה הִיא קִשָּׁה וְכִבְדָּה מְאֹד, אֲבָל הַתּוֹעֵלֶת שֶׁל
 הַצְּדָקָה גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי צָרִכִי הַגּוֹף הֵם רַבִּים מְאֹד וְאִפְלוּ
 הַהִכָּרְחִיּוֹת הֵם רַבִּים מְאֹד, אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּמִלְבוּשִׁים וְדִירוֹת, וְהֵם
 מוֹנְעִים אֶת הָאָדָם מְאֹד מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי צְדָקָה
 מִתְבַּטְּלִים כָּל אֵלוֹ הַמְּנִיעוֹת, כִּי עַל-יְדֵי צְדָקָה זוֹכֵה שִׁישְׁפִיעַ חֶסֶדוֹ
 יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֵסֶק וּמְלָאכָה בְּשִׁבִיל
 פְּרִנְסָה, רַק תִּהְיֶה מְלָאכְתּוֹ נַעֲשִׂית עַל-יְדֵי אַחֲרִים וְהוּא יַעֲסֵק
 בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ (שם).

לֹא עַל-יְדֵי צְדָקָה מִתְקַנֵּין הַפְּגָם שֶׁל הַזְּקֵנִים מֵאֲרִיכֵי יָמִים שֶׁבְּדוֹר
 שְׂאִינָם כָּרְאוּ (עֵין יְרָאָה אוֹת כה), וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין לְבִטּוֹל שְׂרֵשׁ
 חֲכָמַת הַטַּבֵּעַ, וְזוֹכִין לְשִׁמְעַ קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב קֹדֶשׁ,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
 "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שְׁקוּרָא וּמַגְלָה אֶת הַרְצוֹן שֶׁהִכֵּל בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁרְאִינוּ
 שֶׁעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ אוֹתוֹת וּמוֹתוֹת בְּכָל הַיָּמִים טוֹבִים
 וּבְטוֹל הַטְּבַע, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְשִׂמְחַת יוֹם טוֹב, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין
 לְיִרְאָה, וְעַל־יְדֵי יִרְאָה נִשְׁפָּע חֶסֶד עַד שֶׁאֵין צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת שׁוֹם
 עֶסֶק בְּשִׁבִיל פִּרְנָסָה כַּנ"ל (שם).

לט צדקה היא רפואה לכל המכות (שם יב).

מ הַצַּדִּיק הָאֵמֶת מְקַבֵּל דְּבוּר פִּיּוֹ הַקָּדוֹשׁ מִבְּעַלֵּי צְדָקָה (שם ח"ב טו).
 מא כְּשֶׁמִּקְנֵאִין קְנֵאת ה' צְבָאוֹת, נֶחֱשָׁב כְּמוֹ צְדָקָה (שם סה).

מז עַל־יְדֵי צְדָקָה, וּבִפְרָט עַל־יְדֵי צְדָקָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, זוֹכִין לְקַבֵּל
 הַשְּׁפָעַת הַנְּעֵם הָעֲלִיּוֹן שֶׁהִיא בְּחִינַת מַחֲיוֹן קְדוּשִׁים שֶׁל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלוֹם, וְזוֹכָה לְהַרְגִּישׁ הַנְּעִימוֹת שֶׁיֵּשׁ
 בְּהַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכָה לְבָנִים הַגּוֹנִים וּלְגִידָל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ,
 שֶׁזֶה עֶקֶר תְּקוּן וְקִיּוּם הָעוֹלָם, וְעַל־יְדֵי זֶה יְכוּלִין לְתַקֵּן גַּם הַמַּחֲיוֹן
 פְּגוּמִים שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ וּלְבַטֵּל הַמַּחֲלָקָת (עֵינֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹת יט. שם
 עא).

מג צָרִיךְ שֶׁיִּלְמַד לַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם הַשְּׁלֵשׁ עֲשָׂרָה מַדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים
 וְחַסְדִּים, דְּהֵינּוּ שִׂיחָיָה לוֹ רַחֲמָנוֹת וְיִרְבֶּה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְיִקְיֵם כָּל
 הַשְּׁלֵשׁ עֲשָׂרָה מַדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים, וְעַל יְדֵי זֶה מְעוֹרָר לְמַעֲלָה כָּל
 הַשְּׁלֵשׁ עֲשָׂרָה מַדּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל רַחֲמִים, וְעַל־יְדֵי זֶה מִכְנִיעַ
 וּמְבַטֵּל הַמַּחֲבָלִים שֶׁנֶּעֱשׂוּ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתָיו, כִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מוֹחֵל עוֹנוֹתָיו עַל־יְדֵי זֶה וּמַעֲבִירָם רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן (שיחות הר"ן פט).

סֵדֶר סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיוֹת הַיּוֹמִיּוֹת:

וּנְפָלָא בְּעֵינֵיהֶם הַדְּבָר מְאֹד, כִּי הָיוּ נִכְרָים דְּבָרֵי אֵמֶת, כִּי זֶה
 יְדוּעַ, שֶׁעַל הַלְּאֲנֵד־קֶאֱרַט מְצַיֵּר כָּל הַדְּבָרִים וְהַבִּינּוֹ שֶׁגַּם דְּבָרָיו

נראין דברי אמת, כי זה רואין, שאפשר לקבץ ולחבר שני שרטוטין של היד, ויהיה מהם אות (על פן הבינו, שדברים אלו הנ"ל, אי-אפשר לבדות זאת מלבד-ונפלא בעיניהם מאד) ושאלו אותו היכן הוא המלך הנ"ל? אולי יגלה לנו דרך איך למצא ממוזן? השיב להם: עדין אתם רוצים ממוזן (בלשון תמה)? מממוזן לא תדברו כלל שאלו אותו: אף-על-פי-כן, היכן הוא המלך הנ"ל? השיב להם: גם אני איני יודע מהמלך הנ"ל, ומעשה שהיה כן היה שהיה מלך ומלכה, והיה להם בת יחידה, והגיע סמוך לפרקה, והושיבו יועצים ליעץ את מי ראוי להשיאה לו וגם אני הייתי שם בין בעלי העצה, כי המלך היה אוהב אותי והיתה עצתי-שיתנו לה את הגבור, באשר שהגבור עשה לנו כמה טובות, שכבש כמה מדינות, על פן ראוי שיתנו לו את הבת-מלכה לאשה והוטבה עצתי מאד, והסכימו כלם לזה והיתה שמחה גדולה שם על שמצאו חתן להבת-מלכה והשיאו אותה עם הגבור, וילדה הבת-מלכה ולד ואותו התינוק היה יפה-תאר מאד מאד שלא היה יפי של מין אנושי כלל, ושערותיו היו של זהב, והיה להם כל הגונים, ופניו היו כפני חמה, ועיניו היו אורות אחרים, והתינוק הזה נולד עם חכמה גמורה כי ראו בו תקף (בשעת ההולדה), שהוא חכם גמור, שכשהיו מדברים בני-אדם, במקום שצריכין לשחק היה שוחק, וכן פיוצא בזה, כי הכירו בו, שהוא חכם גדול, רק שעדין אין לו התנועות של גדול, כגון דבור וכיוצא.

והיה אצל המלך מליץ, דהינו דברן בעל לשון ומליצה, שהיה יכול לדבר ולהמליץ דברי צחות נפלאים מאד, שירות ותושבחות להמלך והמליץ היה גם מעצמו מליץ נאה, אך המלך הנ"ל הראה לו דרך איך יעלה לקבל כח חכמת המליצה, ועל-ידי-זה היה מליץ

נפלא מאד מאד.

סדר שלחו ערוף הימני:

(ד) זה שאמרנו שהקובר מתו ברגל לא חלה עליו אבילות הני מילי דברים של פרהסיא אבל דברים שבצנעה נוהג (מיהו מותר לישן עם אשתו בחדר ואין צריך שמירה): (ה) אע"פ שאין אבילות נוהג במועד אנינות נוהג בו שאם מת לו מת בחול המועד אסור בדברים שאונן אסור בהם ואם מת ביו"ט ואינו רוצה לקבורו בו ביום אין עליו דין אנינות אלא אם כן צריך להחשיך על התחום להכין לו צרכי קבורה אז חל עליו דין אנינות משעה שמחשיך אבל אם מת ביום טוב שני והוא רוצה לקבורו בו ביום או ביום טוב ראשון ורוצה לקבורו ע"י נכרי חל עליו אנינות: (ו) אף על פי שאין אבילות ברגל אם מת לו מת ברגל מתעסקים בו ברגל לנחמו ולאחר הרגל כשיכלו שבעה למיתת המת אע"פ שעדיין לא כלה האבילות מלאכתו נעשית על ידי אחרים בבתיהם ועבדיו עושים לו בצנעה בתוך ביתו ואין צריכים לנחמו אחר הרגל מנין הימים שנחמוהו ברגל: (ז) מת לו מת קודם הרגל ונהג אבילות אפילו שעה אחת לפני הרגל בטלה ממנו גזירת שבעה וימי הרגל עולים למנין שלשים הרי ז' לפני הרגל והרגל ומשלים עליהם עד שלשים ודוקא שנהג אבילות באותה שעה אבל אם שגג או הזיד ולא נהג אבילות או שהיה סמוך לחשיכה ולא היה יכול לנהוג אין הרגל מבטל האבילות ודינו כדין קובר מתו ברגל: (ח) אם נהג שבעה ופגע בו הרגל מבטל ממנו גזירת ל' אפילו חל יום שבעה בערב הרגל מותר לספר ולכבם בערב הרגל: הגה והוא הדין הרחיצה לדידן דנוהגין איסור רחיצה כל ל' ומותר לרחוץ סמוך לערב וא"צ להמתין עד הלילה (הגהות מיימוני ומרדכי והגהות אשירי) ואין צ"ל אם חל יום ח' להיות

בשבת ערב הרגל שמותר לספר בערב שבת ואם לא גילח בערב הרגל מותר לגלח אחר הרגל שהרי כבר נתבטל ממנו גזירת שלשים אבל בתוך הרגל לא יגלח כיון שהיה אפשר לו לגלח קודם הרגל ואם חל יום שבעה שלו בשבת ערב הרגל מותר לגלח בחול המועד כיון שלא היה אפשר לו לגלח קודם: (ט) הא דרגל מבטל גזירת שלשים בשאר מתים אבל באביו ואמו שאסור לספר עד שיגערו בו חביריו אפילו פגע בו הרגל לאחר ל' יום אינו מבטל: (י) ואם חל אחד מימי האבילות חוץ מהז' בערב הרגל מותר לכבם ולא ילבשנו עד הלילה וטוב ליזהר מלכבם עד אחר חצות כדי שיהא ניכר שמפני הרגל הוא מכבם אבל לרחוץ אסור עד הלילה ויש מתירין לרחוץ אחר תפלת המנחה סמוך לחשיכה: הגה ולדידן דנוהגים איסור רחיצה כל ל' אסור לרחוץ דהא הרגל לא בטל ממנו רק גזירת שבעה והוא הדין לענין כיבוס במקום דנוהגין איסור כבוס כל שלשים: (יא) ר"ה ויוה"כ חשיבי כרגלים לבטל האבילות: (יב) נהג שעה אחת לפני הפסח אותה שעה חשובה כשבעה ושמנה ימי הפסח הרי חמשה עשר ומשלים עליהם (עוד) ט"ו: (יג) שעה אחת לפני עצרת חשובה כז' ועצרת כיון שאם לא הקריב קרבנות עצרת בעצרת יש לו תשלומין כל ז' חשוב כז' הרי י"ד ומשלים עליהם (עוד) י"ו ויום ב' של עצרת עולה למנין הי"ו: (יד) שעה אחת לפני ראש השנה בטלה ממנו גזירת שבעה מפני ראש השנה וגזירת שלשים מבטל ממנו יום הכיפורים ומגלח בערב יום הכיפורים והוא הדין לקובר מתו בשלשה לתשרי שמגלח בערב יום הכפורים:

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְלוֹת הַיּוֹמִי:

רמו: גואל חזק, הצל ומלט ופלט את שארית עמך בית ישראל

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תיב ✧ צֶמֶר מְנוּחָה רַחֵם לְ"צֶדֶק צָדִיק מִקֻּוּה שִׁדְדָה מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" ✧
✧ "חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

מֵהֵצֵר הַמֵּר וְהַצֹּרֵר הַזֶּה, מֵהָאוֹיֵב הָאֲכֹזֵר הַזֶּה, הוּא אִישׁ צַר
וְאוֹיֵב, הָמָן עֶמְלֵק הָרַע הַזֶּה, יִמַּח שְׁמוֹ וְנִמַּח זְכוּרוֹ, שֶׁהוּא הַקְּלָפָה
וְהַזְהָמָה שְׁמִכְנָסֶת בְּעוֹלָם חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית וְחֻקִּירוֹת
בְּנֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂרוּצָה לְהַתְגַּבֵּר עִתָּה חֵם וְשָׁלוֹם בְּעֻקְבוֹת
מְשִׁיחָא, לְהַכְנִים גַּם בְּיִשְׂרָאֵל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית חֵם וְשָׁלוֹם, עַל
יְדֵי שְׁמִמְשִׁיכִין אוֹתָם לְלַמֵּד סְפָרֵיהֶם וְחֲכָמוֹתֵיהֶם וְלִשְׁוֹנוֹתֵיהֶם:

רְמוֹז: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָּה לְבַד יָדַעְתָּ אֶת עֵצֶם הַצָּרָה הַזֹּאת,
אֵתָּה לְבַד יָדַעְתָּ כִּי אֵין מִי שִׁיעֵמַד בְּעֵדְנוּ עַל כֵּן יִהְיֶמוּ מֵעֵיךְ
וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמַד לָנוּ
בְּעֵת צָרָה חוּם וְחֵנְנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ וְזַכְנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת בְּלִי
שׁוּם חֻקִּירוֹת וְחֲכָמוֹת זָרוֹת כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת
לְקַיִם מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ בְּעֶבְדָּא וּבְמַלּוּלָא, בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוֹת כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם וְנִזְכָּה לְקַיִם בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׁכַתוֹב:
"סוּף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹקִים יִרְאֵ וְאֵת מִצְוֹתָיו שִׁמּוֹר כִּי זֶה
כָּל הָאָדָם" וְנִשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת אַחֲרֵי גֵּוְנוֹ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת
תַּמִּימִים עִם ה' אֱלֹקֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל יְדֵי הַתַּמִּימוֹת
וְהַפִּשְׁטוֹת לְהַשִּׁיג אֶת הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִי תְכֵלִית הַנִּצְחִי, וְתִשְׁמַח
חֻלְקָנוּ עִם הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים אֲשֶׁר לָהֶם צְפִנְתָּ רַב טוֹבָה, כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב: "מָה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צְפִנְתָּ לִירְאֶיךָ, פָּעֵלְתָּ לְחוּסִים בְּךָ נֶגֶד
בְּנֵי אָדָם" וְנֶאֱמַר: "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ":

רְמַח: וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שְׁנִזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל
תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה וְעֵצוּמָה בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ, עַד
אֲשֶׁר נִזְכָּה שֶׁתְּכַלֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּאַחַדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כְּאֶמּוֹר, "הוּא
תְּהַלְתֶּךָ וְהוּא אֱלֹקֶיךָ" רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רָחוּק מִזֶּה כָּל כֶּךָ עַד

אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה אֵךְ אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה
 שְׁלֵמָה שְׁעַל יְדֵי אֱמוּנָה וְתַמְיָמוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאֵמֶת יְכוּלִין לְזַכּוֹת
 גַּם לָזֶה בַּחַיִּים חַיּוֹתֵינוּ מָלֵא רַחֲמִים, "אֲמַרִי הֲאֲזִינָה ה', בִּינָה
 הַגִּיגִי הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכִי וְאֶלְקִי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל הוֹשִׁיעָה
 אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ, אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָּא, אָנָּה ה'
 עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי
 וְגוֹאֲלֵי":

תְּפִלָּה טו כמט: {מיוסד ע"פ תורה י"ד} "חַנּוּנֵי אֱלֹקִים כִּי שָׂאֲפְנֵי
 אֲנוֹשׁ, כָּל הַיּוֹם לֹחֵם יִלְחָצֵנִי, שָׂאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָּל הַיּוֹם
 כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מְרוֹם, יוֹם אֵירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבָטָח" רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם אַתָּה יַדְעָתָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלַי, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עָבַרְתִּי
 מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ אִפְסֵי קֶצֶה מְזֵה,
 "אֲסַפְּרֶם מִחֹל יְרֵבִיוֹן", וְלֹא יִסְפִּיק הַזְּמַן לְפַרְטֵם אֵךְ אַתָּה יַדְעָתָ,
 שְׁבַצְרוּף גְּדֹל עֵצִים קִשְׁיוֹת עָרְפִי וְחַיּוּבֵי הָעָצוֹם, עוֹד גַּם זֶה הָיָה
 בְּעוֹכְרֵי גְדֹל עֵצִים הַמַּחְלֶקֶת שְׁמַתְגַּבֵּר עָלַי בְּכָל עֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת "ה' מָה רַבּוֹ צָרִי, רַבִּים קָמִים עָלַי", רַבִּים מְאֹד, צַדִּיקִים
 בִּינוֹנִים וְרִשְׁעִים, רַבִּים בְּתוֹרָה וּבְעֵשֶׁר וּבְחֻכְמָה, כֹּאֲשֶׁר נִגְלָה
 לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל וְכָבֵד גְּלִיתָ אֲזַנֵּינוּ שְׁעַל יְדֵי הַמַּחְלֶקֶת יְכוּלִין לְהַפִּיל
 אֶת הָאָדָם חֵם וְשְׁלוֹם מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְעַתָּה מַה יַעֲשֶׂה יִתּוֹשׁ
 נְמָאֵם כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, אֲשֶׁר רוֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד וְחוֹרְקִים שְׁנָם עָלַי
 לְבַלְעֵנִי חֲנָם חֲלִילָה, "רַבִּים רוֹדְפֵי וְצָרִי", וְמִי יוֹדֵעַ אִם "מִעֲדוֹתֶיךָ
 לֹא נִטִּיתִי":

רנ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֲלֹא אַתָּה יַדְעָתָ שְׂאֲחַר גְּדֹל הַחַיּוּבִים
 וְהַפְּשִׁיעוֹת שָׂאֲנִי חֵיב וּפּוֹשֵׁעַ בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים מְאֹד, עִם כָּל זֶה כָּל
 מַחְשַׁבְתִּי וְכוֹנְנִתִּי בְּמָה שָׂאֲנִי דוֹפֵק עַדִּין עַל דִּלְתֵי רַחֲמִים לְפִתְחֵי לִי

זֶה הַחֶזֶק וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תיר - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק צנוני מקוה שיהיה צדק מוספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חזק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁעָרֵי הַקֹּדֶשׁ וְלִקְרַבְנֵי אֱלֹהֵי מִמְקוֹם שְׂאֲנֵי שָׁם, כָּל כּוֹנְנֵי בְּעֶסֶק
זֶה הֵיא לְטוֹבָה, כִּי כִּי צוּנְו צְדִיקֵי הָאֲמֵתִים שְׁלֵעוֹלָם אֵל יִמְנַע
אָדָם עֲצֻמוֹ מִן הַרְחָמִים, וְאִפְלוּ חָרַב חֲדָה מִנְחַת עַל צוֹאָרוֹ שֶׁל
אָדָם, אֵל יִמְנַע עֲצֻמוֹ מִן הַרְחָמִים וְאֵתָה יוֹדַע בְּכִפָּה הַתְּחִזְקוֹת
חִזְקוֹ אוֹתָנוּ רַבּוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים לְהַתְּחִזֵּק בְּתַפְלָה
וְתַחֲנוּנִים בְּכָל עֵת, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, וְגַם בְּאֵמֶת יִדְעֵתִי כִּפָּה אֲנִי
צָרִיךְ לְהַתְּחִזֵּק בְּזֶה, כִּי הֵיא וְאוֹלֵי, כִּי הֵיא וְאוֹלֵי, אֲזֻכָּה מִיָּד אוֹ
בְּהַרְחֵבֶת הַזְּמַן לְחֵתֵר וְלִמְצֵא אִיזָה פֶתַח וְחֵתִירָה שְׂאוּכַל לְשׁוּב
מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹתֵי הַמְּגִנּוֹת:

רנא: וְעֵתָה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מָה אֲעֲשֶׂה וּמָה אֲפַעַל נֶגֶד הַמַּלְעִיגִים
וְהַלְיָצָנִים וְהַמְּקַטְרְגִים וְהַחֹלְקִים וְהַרֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד מְאֹד,
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה כִּי אֵתָה יִדְעֵתָ שְׂכָשָׁם שִׁישׁ
לִי צָרִים לְמַטָּה, כִּי לִי צָרִים לְמַעַלָּה, "כִּי רַבִּים לוֹחֲמִים לִי
מְרוֹם" הַמְּקַטְרְגִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְאֵינָם מַנִּיחִים אוֹתִי לְהַתְּקָרֵב
לְשׁוּב אֱלֹהֵי וְאֵם בְּאֵמֶת מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מָלֵא רַחֲמִים, בְּבוֹשָׁה
וּכְלָמָה, שְׂקַטְרוּגָם אֵינּוּ בְּחֵנָם, כִּי בּוֹדָאֵי אֵינִי כְּדָאֵי וְהַגּוֹן לְהַתְּקָרֵב
אֱלֹהֵי לְגִדְל עֲצָם פְּשָׁעֵי וְעוֹנוֹתֵי וְחַטָּאֵי, שְׂחַטָּאֵתִי וְעוֹיֵתִי וּפְשָׁעֵתִי
לְפָנֶיךָ כָּל כִּי, עִם כָּל זֶה "רַחֲמֵיךָ רַבִּים הֵיא", רַחֲמֵיךָ רַבִּים מְאֹד,
וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן דַּל וְנִשְׁחָת, אֵינִי לִי לְהִיכֵן לְבָרַח וְאֵל מִי לְבָרַח
וְלָנוֹם כִּי אֵם אֱלֹהֵי לְבַד, כִּי אֵתָה "מְשָׁנָב לִי וּמָנוֹם בְּיוֹם צָר לִי",
כִּמוֹ שְׂכָתוֹב: "ה' עֲזֵי וּמְעֲזֵי וּמְנוֹסֵי בְּיוֹם צָרָה":